

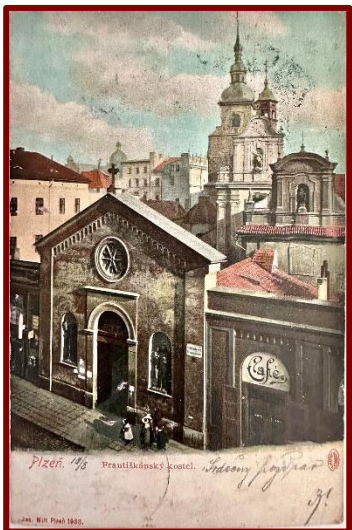
TERCIÁŘSKÉ LISTY

duben 2024

Zpravodaj MBS SFRĚ Plzeň

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Synodní debatování I. (2024-26)

V roce 2024 budeme mapovat v naší diecézi současný stav ve třech jejích oblastech: misie, uspořádání a hospodaření v diecézi. První setkání bylo zaměřeno na misijní činnost. Otázka k misii: *„Která z aktivit, postojů nebo i jiných gest a příležitostí napomáhají podle naší zkušenosti k tomu, že se lidé kolem nás začnou zajímat o víru a otevírat se osobnímu setkání s Kristem. Případně, co děláme chybně?“*

Zpráva o průběhu setkání v Liticích od sestry Františky Římské Pavly Ženiškové, OFS: Jsem ráda, že jsme se dnes sešli nad aktuálním tématem synodality. Ve stručnosti vám řeknu o sobotním setkání v Liticích. Bylo tam asi 106 lidí (přes čtyřicet kněží a řeholníků a ostatní byli laici zvolení jako

delegáti v jednotlivých farnostech diecéze. Za naši farnost byla zvolená sestra Tenglerová. Poznámka KŽ - my jako terciáři jsme samostatná skupina). Na setkání byl také náš duchovní asistent br. Cyril. Setkání bylo od rána do čtyř odpoledne. Setkání vedl Otec Vlastimil Kadlec s pastorační asistentkou sestrou Koňářkovou, kteří dávali setkání názornou a humornou stránku. Např. tím, když představovali na podiu skupinku lidí, která měla ukázat, jak mají jednotlivé skupinky správně fungovat. Lidem na podiu bylo dáno určité téma a oni začali ukazovat ten způsob konání, který je nejhorší: jeden něco odpověděl na položenou otázku a druhý hned do toho vstoupil a oponoval. Vlastimil Kadlec upozorňoval na tento chybný způsob komunikace při setkání ve skupině a popsal správný způsob. Humor využili i na začátku setkání, když mluvili o tom, co vlastně znamená slovo „biskup“. Nemluvili hned o původu slova z řečtiny, ale na plátně ukázali obrázek s komentářem „*krutí biskup jako guláš je výtečný*“ a ukázali recept na jeho přípravu. Až potom slovo „biskup“ vážně okomentovali. Tento přístup lidí uvolnil a dodal ducha lehkosti. Po obědě jsme vytvořili skupinky po

deseti lidech. V „mé“ skupince jsem znala čtyři: páter Michal Kaplánek, emeritní biskup František a dva muži od redemptoristů. Ostatní byli z různých částí diecéze. Pokud my zde děláme skupinku, tak se známe určitě lépe. Tam nebyl čas na to, abychom se blíže poznali. Šlo především o to, naučit se pracovat ve skupince. Téma pro všechny skupinky bylo jednotné: „*Jak oslovujete kněze?*“ Jeden po druhém mohli odpovídat po dobu dvou minut s tím, že nebylo ostatním dovoleno skákat do řeči. Nejvíce se mi líbila odpověď biskupa Františka. A trochu bokem řekl: „*Je pro mě vždycky úsměvné, když mě lidé oslovují pane monsignore. Oni asi nevědí, že ‚monsignore‘ je ‚pan‘. Takže mi říkají dvakrát pane. Jedenkrát cizím slovem a jednou česky.*“ Michal Kaplánek, patřící do společenství salesiánů, říkal osobní zkušenost, že si vzhledem k blízkosti všichni tykají. Nastane však situace, když na fakultě se snaží udržet respekt k úloze kantora (ne odtazitost) a pak tedy jako vyučující raději všem vyká, i těm svým blízkým známým. Moderátor skupiny si dělal poznámky a potom, na závěr ve třetím kole, se zeptal dotyčného, jestli bude souhlasit s formulací, kterou zapsal. Toto byla ukázka synodního setkání. Naše setkání bude vždycky začínat obrácením se k Duchu svatému. Dále jsme četli všichni společně ze Skutků 1 až 12: „*Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni ...*“ a potom páter Kadlec vyzval k tomu, abychom vyslovili slovo, které nás při čtení nejvíce oslovilo. (Poznámka fvt: při našem setkání jsme tento text také přečetli a vyslovili nahlas slovo, které se nás dotklo).

Odpovědi na otázku k misii: Názory, myšlenky a návrhy jednotlivých bratří a sester, které zazněly v jejich odpovědích, mají všechny svoji hodnotu a je vhodné poděkovat všem za jejich přínos do dialogu o misii. O zmíněných návrzích a nápadech je důležité přemýšlet tak, abychom vybrali ty, které jsou nejhodnotnější. Proto se každý z nás vyjádřil ve druhém kole k tomu, co zaznělo od ostatních v jejich odpovědích v prvním kole. Řekli jsme si, že bude rozumné, když jednotlivé myšlenky v odpovědích bratří a sester, které jsme nejčastěji označili za velmi dobré, zaznamenané a očíslované je ještě pošleme všem k definitivnímu promyšlení. Bratři a sestry ať si je pečlivě přečtou a označí pořadové číslo těch, které je nejvíce oslovili. Doporučuji, aby každý vybral maximálně 18 různých očíslovaných odpovědí (tj. polovinu počtu všech odpovědí). Ty odpovědi, které budou mít nejvíce „příznivců“, potom budeme předávat dále jako náš výstup ze setkání o analýze stavu misí v diecézi. Hledali jsme odpověď na otázku: „*Která z aktivit, postojů nebo i jiných gest a příležitostí napomáhají podle naší zkušenosti k tomu, že se lidé kolem nás začnou zajímat o víru a otevírat se osobnímu setkání s Kristem. Případně, co děláme chybně?*“ (František Vladimír Tykvart, OFS)

Následující odpovědi získaly po debatě největší podporu (aspoň tři hlasy):

- Posílit propagaci církevní kultury u dětí a dospělých – výtvarné umění, literatura, hudba ... (církevní umění je často neobjeveným pokladem).

- Misie pravdivým životem, svými činy, dobrým slovem, přijetím lidí selhávajících a těch, kteří se dostali na okraj společnosti.
- Sloužit (Tomáš Halík cituje slova papeže Františka: „Být polní nemocnicí.“)
- Je nutná srozumitelnost postojů a mluvy, tj. kázání, písní apod. (mladí, kteří chodí do kostela, se často smějí našemu vyjadřování).
- Je nutná otevřenost při přijímání návštěvníků kostelů (zkoumavě koukáme, špitáme a nikdo nestojí u dveří, aby příchozího uvítal a uvedl).
- Pozitivní je Noc kostelů, Tříkrálová sbírka.
- Negativní je moralizování a církevní jazyk.
- Vytvářet větší pospolitost s nevěřícími (např. sportovní aktivity, scházení se v malých skupinkách, setkání při hudbě a zpěvu).
- Pozitivní je v různých farnostech v ČR nízkoprahovost vstupu do škol (je do nich vyslaný představitel diecéze, farnosti, který je jakýmsi patronem, který organizuje např. den kostelů).
- Vhodné je informování v okolí bydliště o dění v místním kostele.
- Pozitivní je pro misie rozdávání betlémského světla a prohlídky betlémů v době vánoční.
- Být aktivní v různých místních spolcích a tam ukazovat svými činy a vhodnými postoji cestu ke Kristu.
- Misie v době, kdy lidé soudí podle „povrchu“: je nutné nebát se ukazovat nitro, tak jak to ukazoval sv. František, který „pobláznil“ svým životem mnoho bratrů a sester pro Krista. Chceš změnu? Začni sám u sebe.
- Být normální a nemluvit slovníkem katolíků.
- Připustit, že cest k Bohu je více (viz Howkins).
- Jan Duns Scotus: Používat pozitivní teologii a antropologii, založenou na prvotním požehnání namísto prvotního hříchu.
- Problémem ve spiritualitě zbožných lidí bývá, že odmítají být na chvíli zmatení a bezradní (všechno nevíme a všemu nerozumíme).
- Když my odhalíme své nitro (nenechat se odradit strachem z odsouzení od druhých). Bůh (Kristus) na sebe vzal tohle riziko. Důvěrnost je vstupem mezi lidskou láskou a Boží láskou. *(obrázek od bratra Garryho)*

Antonie Libuše Nausch, OFS:

Bavorsko-regensburské setkání františkánských terciářů

V sobotu 9. 2. 2024 jsme se s manželem na pozvání františkánských terciářů z passovské a regensburské diecéze zúčastnili jejich setkání v Aiterhofenu u Straubingu. Pozvání přijali také sušičtí terciáři spolu s Otcem Kryštofem. Vzájemně jsme si vypomáhali v tlumočení do češtiny. Tímto děkuji za toleranci při dobrovolném laickém tlumočení. 😊

Setkání začalo v 10 hodin v prostorách tělocvičny školy, která je naproti klášteru františkánských sestřiček, jejichž posláním je obrácení na základě

Evangelia, v Aiterhofenu. Byl přítomen opět Otec Siegbert (kapucínský kněz z Alltöttingu), který měl připravenou dopolední promluvu k 800 letům od stigmatizace svatého Františka. Promluva byla proložena zpíváním písní, modlitbou a promítáním filmu, jak sv. František prožíval samotnou stigmatizaci. Ve filmu bylo znázorněno, jak sv. František je v lesích na La Verně a prosí Boha, aby k němu promlouval. Byl zoufalý, že Bůh k němu mlčí. Modlil se a postil a volal k Bohu: Mluv ke mně! Promluv ke mně! A Bůh promluvil skrze stigmatizaci a ve filmu je znázorněno, jak je František šťastný, že k němu Bůh takto promluvil.

Také byl přítomný Joachim, který předsedá terciářům v Bavorsku, a promítal nám fotografie z ledna 2024 na La Verně, kde probíhalo zahájení oslav 800. výročí stigmatizace sv. Františka.

Po promluvě následoval společný oběd v nedaleké hospodě a poté jsme se vrátili do tělocvičny, kde nám sestřičky připravili kávu a zúčastnění přinesli napečené dobroty.

Poté jsme byli pozváni do dílny františkánských sestřiček, kde ručně vyšívají církevní oděvy nebo renovují poškozené výšivky církevních oděvů, ale vyšívají také pro spolky (např. hasiče) vlajky při příležitosti různých výročí.

Poté byla slavena společná mše svatá v klášterním kostele Krista Krále, na konci následovalo poděkování a poté jsme se rozjeli do svých domovů.

Od Otce Siegberta jsem na požádání obdržela část z jeho kázání při mši svaté, o kterou bych se s Vámi chtěla podělit, protože jako vždy měl pro zúčastněné příběh, který se nás niterně dotkl:

Jak se správně modlit? Ježíš přispívá k objasnění této otázky v dnešním podobenství. Modlitba není soutěž. Modlitba je otevření se. Modlitba je mlčení stejně jako mluvení. Modlitbou může být dívat se, zpívat a poslouchat. Modlitba je také i moment, kdy nevím, jak dál – možná právě v této situaci začne má modlitba. Že právě pak, kdy nevíme, jak dál, se teprve zahledíme na Boha. Jako si udělal předsevzetí sv. bratr Konrád pro svůj kapucínský život. „Chci si zvyknout být neustále v Boží přítomnosti“.

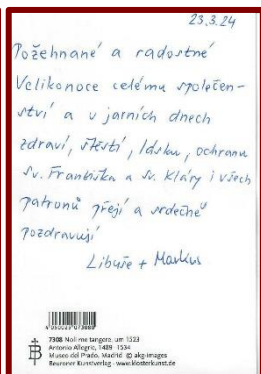
Příběh: Nejhezčí srdce (autor neznámý)

Jednoho dne se uprostřed města jeden mladý muž prohlásil, že má nejkrásnější srdce v celém údolí. Kolem něj se shromáždil velký zástup lidí a všichni obdivovali jeho srdce, protože vypadalo dokonale. Nebyl na něm jediný škrábanec nebo chyba. Všichni mu dali za pravdu, že je to skutečně nejkrásnější srdce, které kdy viděli. Mladý muž byl velmi pyšný a ještě hlasitěji se chlubil svým krásným srdcem. Najednou z davu vystoupil starý muž a řekl: „Ale ne, tvoje srdce není ani zdaleka tak krásné jako to moje!“ Zástup a ten mladý muž se podívali na starcovo srdce. Tlouklo silně, ale bylo plné jizev, chyběly občas části srdce a tato místa byla nahrazena jiným kouskem, ale tyto nepasovaly úplně přesně, takže tam byly hluboké rány... Přesněji řečeno, byly na několika místech hluboké otvory, ve kterých chyběly celé kusy srdce. Lidé na něj zírali a mysleli si: Jak si může myslet, že je jeho srdce hezčí? Mladý muž se díval na srdce staříka, viděl

stav jeho srdce a smál se: Ty si děláš legraci, porovnávat své srdce s mým. Moje je dokonalé a tvoje je srkz naskrz pokryté jizvami a slzami. Ano, řekl stařec, tvoje vypadá dokonale, ale nikdy bych ho s tebou nevyměnil. Každá jizva je za jednoho člověka, kterému jsem daroval svou lásku. Vytrhl jsem kus svého srdce a daroval jsem mu jej a často jsem obdržel jejich část srdce, které zaplnilo prázdné místo v mém srdci. Ale protože ty kousky nepasovaly vždy přesně, mám několik živých ran, které jsou pro mě velmi cenné, protože mi připomínají lásku, kterou jsem daroval. Někdy jsem také daroval část svého srdce bez obdarování části jiného srdce zpátky. To jsou ta prázdná místa, kde část srdce chybí úplně. Darovat lásku znamená občas riziko. I když jsou tyto chybějící části srdce bolestivé, zůstávají otevřené a také mi připomínají lásku, kterou jsem cítil k těmto lidem. Doufám, že jednoho dne se mi tyto chybějící části srdce vrátí a zaplní toto prázdné chybějící místo. Chápeš teď, co je skutečná krása?

Mladý muž stál mlčky a slzy mu tekly po tváři. Přistoupil ke starému muži, uchopil část svého dokonalého mladého a krásného srdce a vytrhl z něj část.

Nabídl tuto část svého srdce starému muži třesoucí se rukou. Stařík tuto nabídku přijal a vložil tento kus srdce do svého. Vzal pak kus svého starého zizveného srdce a vyplnil jím ránu v mladíkově srdci. Nepasovalo dokonale, protože mělo několik roztržených krajů. Mladík se podíval na své srdce, nebylo již dokonalé, ale bylo hezčí než předtím, neboť cítilo lásku plynoucí ze staříkova srdce. Muži se objali a odcházeli bok po

boku.

Dopis z Indie

únor 2024

Ahoj přátelé,

tady je Yacintha. Jak se máte? Já jsem v pořádku a zdravá.

Dostala jsem vaše vánoční přání a rodinné fotky. Cítím se velmi šťastná, když je mohu vidět.

Děkuji mockrát za vaši lásku. Moje studijní výsledky jsou dobré, a také se připravuji na své každoroční zkoušky. Zkoušky budou v březnu. Po zkouškách následují prázdniny.

Budeme s rodinou slavit Velikonoce ve velkém stylu. Členové naší rodiny vám posílají pozdravy. Přeji vám šťastné Velikonoce. Děkuji vám za vaši lásku a podporu. Zakončuji tento dopis s obrovskou láskou.

Děkuji velmi!

Milující Yacintha (překlad bratr Pio Tomáš Čihák)

Krajiny světla

V úterý 26. 3. 2024 jsem se s Lubošem, Tomášem a Dankou vydal na návštěvu právě zprovozněné výstavy v Muzeu církevního umění plzeňské diecéze nazvané Krajiny světla japonského autora jménem Yasuhiro Chida.

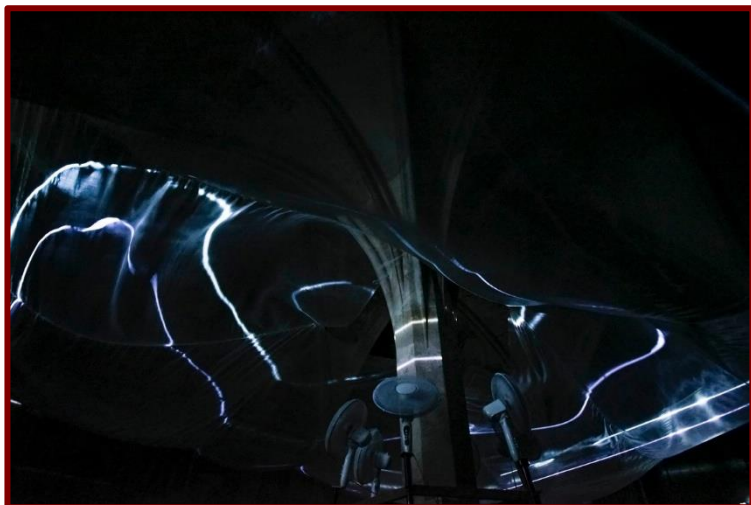
Až tak dobře jsme nevěděli, co nás čeká. Ale výsledek předčil všechna naše očekávání. Šest instalací v rámci celé expozice bývalého františkánského kláštera nás naprosto nadchlo. Světelné objekty padající kapky na hladinu, 20 kilometrů tenkých vláken v letním refektáři připomínající nasvícený poletující hmyz v noční tmě či proměňující se vrcholky hor v mlžném oparu a skvěle nainstalovaná nicota v chodbě rajského dvora, to vše vás naprosto osloví.

Ale zažili jsme i spoustu legrace, byť expozice působila velmi mysticky a meditativně. Především proto, že se u instalací (kromě poslední) pohybujete v naprosté tmě. Takže zoufalé volání: „Danko, kde jsi? Já tě nevidím.“ Každá instalace byla před světlem chráněna dvěma černými plachtami místo dveří. V jednom okamžiku jsem prošel výstupem krátce za Lubošem a v dlouhé chodbě Luboš nebyl (zahnul totiž hned do rajského dvora). Na mě to ale zapůsobilo, jako když přešel do jiné dimenze.

Vyvrcholením návštěvy však byl návrat do recepce muzea. Paní průvodkyně v rentiérském věku v dokonalé herecké etudě s paní pokladní nás obdarovala plakátem o františkánském klášteře a pozvala nás k další návštěvě, obzvláště když jí Tomáš ozřejmil, že jsme františkánští terciáři a že náš terciářský prápor visí v mezipatří. To paní průvodkyni inspirovalo k předání dalších informací k historii města Plzně. Zeptala se, zda víme, že lokátor Jindřich byl prvním rychtářem města. Nevěděli jsme. Následně se zeptala, zda víme, kudy se chodilo na novou radnici. Nevěděli jsme. Pak se zeptala, zda víme, jak se jmenuje malá ulička vlevo od ulice k Saskému mostu. Nevěděli jsme. Malá. A nakonec se

zeptala, jak Plzeňané této uličce říkali. Nevěděli jsme. Nastala dramatická pauza. Načež jí kolegyně pokladní skvěle nadhodila: „Tak jim to, Mařenko, řekni.“ Odpověď paní průvodkyně je bohužel nepublikovatelná.

Návštěvu výstavy všem doporučujeme,

dozvíte se možná také i název oné uličky. Případně se zkuste zeptat. 😊 Výstava končí 21. 4. 2024. (*Antonín Jaroslav Šedivý*)

Od bratra Garryho

Reinhold Schneider: Hnulo se nebe

(překlad Anděla Janoušková)

Hnulo se nebe, zem se chvěje již
Nad křivdou, jež tě bere životu.
A znova kráčíš na svou Golgotu,
V krvi a výsměch zas neseš kříž.

Cestou se do očí všem zahledíš,
A pevně měříš plachost, temnotu.
Z tvých učedníků nikdo, nikdo tu,
Jen matka je ti v slzách čím dál blíž.

Tu nad vši sílu vzepneš ramena
A neseš před bludem svou pravdu,
Králi,
Vyvýšen umíráš, hrob světiš zas.

Jdem za tebou, brána zamčena,
Čekáme ve smutku, až uhnou skály
A v hloubi srdce zavolá tvůj hlas.
(z antologie Modlitby básníků)

Vít Dan Kolinger: Moje kérka

Prorostlý jménem Jahwe
Kořinky ve středu srdce
Prudká intenzita žití nese jizvy
Neboť vášnivě miluji život
To je má kérka
Jizvy. Zhojené. Pálivé.
Neodstranitelné

Jan Burian: Nejtišší

Bohové promluví
Člověk je neslyší
Ze všeho na světě
Oni jsou nejtišší
Zbytečně potají
V zahradách klečím

Co když jen šeptají
Tajemnou řečí

Zapraská v éteru
Chápu se sluchátek
Zbytečně otáčím
Knoflíkem nazpátek

Co když ta znamení
Rušičky ruší?
Jsme příliš zmatení
Hluční a hluší ...

Jiří Wolker: Velký pátek

Mraky zšedivěly dnes pod pohledem
božím
a těžké svojí beznadějí
padly na hory, pláně a města.

Zšeřel jsem i já úzkostí Velkého Pátku.
Chvějivá horečka
se mi vplížila do žil,
bledá a nesmělá závrať
bílýma rukama stiskla mi čelo.
A má duše –
onemocněla přílišným rozpětím svých
paží,
rozevřených v náruč celému světu –
sklonila hlavu.

Nevím, zda trpím to já či někdo jiný.
Vím však, že bolestí zčernalo nebe.
A jest mi tak smutno,
tak divně, kouzelně, stříbrně smutno,
jako by dnes,
kolem hodiny třetí,
něco se ve mně chystalo umřít.
(Na Velký pátek 1919)

Kousek od téhle uličky jsme bydleli, v kamenném domě, a dívali se do kopců a údolí ... Krajina růžových kamenů a svatého Františka.
Garry, jaro 2024

Kalendář (duben) a květen 2024

- **úterý 23. 4. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 16.30: společná návštěva výstavy Umění prodat (se). Umělec ve spárech trhu 19. století (ve spolupráci s Katolickou fakultou UK) ve výstavní síni „13“, Plzeň, Pražská 13
- **úterý 30. 4. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 16.30: společná návštěva výstavy Po stopách víry františkánským klášterem v Muzeu církevního umění v Plzni
- *úterý 7. 5. se setkání nekoná (před Oblastní poutí SFŘ 8. 5.)*
- **úterý 8. 5. Oblastní pout' SFŘ na Svaté Hoře** (pořádá MBS SFŘ Sušice)
- **úterý 14. 5. Modlíme se (se sv. Antonínem)** - 15.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (farní sál, Františkánská 11, Plzeň) / 16.00: adorace v kostele PMN; 17.00: mše svatá, nešpory; pak ve farním sále diecézní synodní debata na téma Uspořádání – Jak současné uspořádání služeb a zodpovědností v naší farnosti včetně rozmístění kněží v diecézi umožňuje všem věřícím naplno a zdravě prožívat svou víru, službu a povolání?
- **úterý 21. 5. Setkáváme se (se sv. Františkem)** – 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 17.00: mše svatá, nešpory; 18.00: setkání společenství ve farním sále (organizační záležitosti, formace, agapé, sdílení ...)
- **úterý 28. 5. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 16.30: společná návštěva výstavy Bedřich Smetana a Plzeň v Západočeském muzeu (dle studentského deníku BS)

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každé úterý, raději si prosím ověřte na telefonu 731 433 121, že je vše podle plánu. Děkujeme.

VÝROČÍ v dubnu a květnu 2024

Profese / věčné sliby: Blanka Ludmila Škodová (2. 4.), Zdislava Anežka Anna Karpíšková (20. 4.), Ludvíka Dagmar Spíralová (21. 4.), Ludmila Anna Srbová (13. 5.), Prokop Oldřich Rosůlek (18. 5.), Benigna Jiřina Křížková – **80 let**

Narozeniny: Marie Helena Tykvartová (24. 4.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Nedávná úmrtí: Paschala Jindřiška Ptáková (8. 4.), František Václav Pták (13. 4.)

Redakční rada: Marie Františka Ludmila Kučerová, František Vladimír Tykvart, František Luboš Kolafa, Anežka Jana Pachnerová, Ludvíka Dagmar Spíralová, František Karel Ženíšek, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>